ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-252/04,

Caviar Anzali SAS, με έδρα το Colombes (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J.-F. Jésus, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Novomarket, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 479/2003-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Caviar Anzali SAS και της Novomarket, SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και I. Labucka, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Ιουνίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Σεπτεμβρίου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 8ης Νοεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 59, παράγραφος 1, και το άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, έχουν ως εξής:

«Άρθρο 59

Προθεσμία και τύπος

Η προσφυγή [ενώπιον του τμήματος προσφυγών] πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του Γραφείου [Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)] εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, πρέπει να κατατεθεί γραπτώς υπόμνημα που να εκθέτει τους λόγους της προσφυγής.

[...]

Άρθρο 62

Απόφαση επί της προσφυγής

1. Μετά την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών αποφαίνεται επί της προσφυγής. Δύναται, είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα αυτό για τα περαιτέρω.

[...]

Άρθρο 74

Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών

1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 18 Απριλίου 2001 η Novomarket SA (στο εξής: αντίδικος στην ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία) υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού 40/94.

3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εικονιστικό σημείο ASETRA, το οποίο απεικονίζεται ως εξής:

4 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 29 (χαβιάρι, ψάρι και ψάρι σε κονσέρβα, αυγά ψαριού και θαλασσινά σε κονσέρβα, θαλασσινά σε κονσέρβα), 31 (αυγά ψαριού και θαλασσινά) και 35 (υπηρεσίες ενημερώσεως και παροχής συμβουλών σε θέματα λιανικής πωλήσεως, εισαγωγή και εξαγωγές, διαχείριση εμπορικών υποθέσεων) κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

5 Στις 6 Μαΐου 2002 η Caviar Anzali SAS άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Η ανακοπή αφορούσε μέρος μόνον των προϊόντων για τα οποία υποβλήθηκε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και συγκεκριμένα τα ακόλουθα προϊόντα:

— «χαβιάρι, ψάρι και ψάρι σε κονσέρβα, αυγά ψαριού και θαλασσινά σε κονσέρβα, θαλασσινά σε κονσέρβα», που υπάγονται στην κλάση 29·

— «αυγά ψαριού και οστρακοειδή», που υπάγονται στην κλάση 31.

6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και ενός προγενέστερου σήματος του οποίου κάτοχος είναι η προσφεύγουσα. Το επίμαχο προγενέστερο σήμα, που αποτέλεσε αντικείμενο καταχωρίσεως στη Γαλλία υπ' αριθ. 92 432 018 και ημερομηνία καταχωρίσεως την 28η Αυγούστου 1992, για το χαβιάρι (κλάση 29), και διεθνούς καταχωρίσεως υπ' αριθ. 597 147 και ημερομηνία καταχωρίσεως τη 18η Φεβρουαρίου 1993, για το ίδιο προϊόν, είναι το εικονιστικό σήμα CAVIAR ASTARA, το οποίο απεικονίζεται ως εξής:

7 Το δικόγραφο της ανακοπής συντάχθηκε στα γαλλικά και περιελάμβανε, ως απόδειξη της καταχωρίσεως των προγενέστερων σημάτων, αντίγραφο του πιστοποιητικού καταχωρίσεως της 19ης Νοεμβρίου 2001 από τον Institut national de la propriété industrielle, γαλλικό οργανισμό αρμόδιο σε θέματα καταχωρίσεως σημάτων, καθώς και αντίγραφο διεθνούς καταχωρίσεως των σημάτων της 14ης Νοεμβρίου 2001 από την Παγκόσμια Οργάνωση Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ), επίσης στα γαλλικά.

8 Στις 18 Ιουνίου 2002 το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ ζήτησε από την προσφεύγουσα να επιλέξει, μεταξύ της αγγλικής και της γαλλικής, τη γλώσσα που επιθυμούσε να οριστεί ως γλώσσα διαδικασίας και της ανακοίνωσε ότι κάθε μελλοντικό έγγραφο θα έπρεπε να υποβάλλεται στη γλώσσα διαδικασίας ή να συνοδεύεται από μετάφραση. Η προσφεύγουσα απάντησε αποστέλλοντας, την 1η Ιουλίου 2002, δικόγραφο ανακοπής στα αγγλικά.

9 Στις 14 Οκτωβρίου 2002 το τμήμα ανακοπής ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα ότι η προθεσμία της για τη συμπλήρωση των πραγματικών περιστατικών, των αποδεικτικών στοιχείων ή των παρατηρήσεων που είχε υποβάλει προς στήριξη της ανακοπής της έληγε στις 15 Φεβρουαρίου 2003. Το σχετικό έγγραφο είχε ως εξής:

«Αν δεν προσκομίσετε εντός της ταχθείσας προθεσμίας στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών, αποδείξεις ή επιχειρήματα, το [ΓΕΕΑ] θα εκδώσει απόφαση επί της ανακοπής στηριζόμενο στα αποδεικτικά στοιχεία που διαθέτει. Αν τα έγγραφα που απαιτούνται για να αποδειχθούν τα προγενέστερα δικαιώματα στα οποία στηρίζεται η ανακοπή ή οι βασικοί όροι εφαρμογής των προβαλλόμενων λόγων ανακοπής δεν προσκομισθούν εντός της προαναφερθείσας ταχθείσας προθεσμίας, η ανακοπή θα απορριφθεί χωρίς να εξεταστεί επί της ουσίας.

[...]

Σημειωτέον ότι κάθε έγγραφο πρέπει να προσκομίζεται στη γλώσσα διαδικασίας ή να συνοδεύεται από μετάφραση. Το [ΓΕΕΑ] δεν θα λάβει υπόψη έγγραφα που δεν μεταφράστηκαν στη γλώσσα διαδικασίας [...].

Μετάφραση απαιτείται επίσης για κάθε έγγραφο ή πιστοποιητικό που προσαρτάται στον φάκελο της δικογραφίας και δεν έχει συνταχθεί στη γλώσσα διαδικασίας [...]. Η μετάφραση αυτή πρέπει να υποβάλλεται υπό μορφή χωριστού εγγράφου, το οποίο θα αποδίδει πιστά τη μορφή και το περιεχόμενο του πρωτότυπου εγγράφου. Πρέπει να επαναλαμβάνει όλες τις βασικές λεπτομέρειες τις οποίες αναφέρει το επισυναπτόμενο επεξηγηματικό σημείωμα.

[...]

Στην αντίθετη περίπτωση, το [ΓΕΕΑ] δεν θα λάβει υπόψη τα μη μεταφρασθέντα έγγραφα και θα εκδώσει επί της ανακοπής την απόφαση που θα εξέδιδε αν τα έγγραφα αυτά δεν είχαν προσκομισθεί.»

10 Στο έγγραφο της 14ης Οκτωβρίου 2002 είχε επισυναφθεί επεξηγηματικό σημείωμα σχετικό με τις αποδείξεις που έπρεπε να προσκομισθούν προς στήριξη της ανακοπής, το οποίο περιείχε την ακόλουθη διευκρίνιση:

«Μεταφράσεις: όταν είναι αναγκαία η μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως (ή ισοδυνάμου εγγράφου) στη γλώσσα διαδικασίας, ο ανακόπτων πρέπει να μεταφράζει όλα τα έγγραφα ο κατάλογος των οποίων περιλαμβάνεται στη στήλη [«Στοιχεία προς απόδειξη»] κατά το ανωτέρω άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, επαναλαμβάνοντας τους βασικούς τίτλους των εγγράφων αυτών, προκειμένου να μπορεί να καθοριστεί σαφώς και άνευ αμφισημίας η φύση των πληροφοριών τις οποίες περιλαμβάνουν. Μόνον οι διοικητικές παραπομπές που δεν ασκούν επιρροή στην ανακοπή δεν χρήζουν μεταφράσεως.»

11 Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, εντός της ταχθείσας προθεσμίας που έληγε στις 15 Φεβρουαρίου 2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 9), ούτε στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών ούτε αποδείξεις ούτε συμπληρωματικές παρατηρήσεις.

12 Στις 10 Απριλίου 2003 το τμήμα ανακοπών διαβίβασε στην προσφεύγουσα τις παρατηρήσεις του αντιδίκου στην ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, επισημαίνοντας τα εξής:

«Σημειωτέον ότι δεν είναι πλέον δυνατή η υποβολή νέων παρατηρήσεων. Το [ΓΕΕΑ] σας ανακοινώνει ότι πρόκειται να εκδώσει απόφαση απορρίπτουσα την ανακοπή ως αβάσιμη, διότι οι αποδείξεις των προγενέστερων δικαιωμάτων δεν προσκομίστηκαν εντός της ταχθείσας από το [ΓΕΕΑ] προθεσμίας. Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τη διαπίστωση αυτή, έχετε τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως (άρθρο 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94).»

13 Στις 14 Απριλίου 2003 η προσφεύγουσα, απαντώντας στο έγγραφο του ΓΕΕΑ, κατέθεσε τις μεταφράσεις, στα αγγλικά, των πιστοποιητικών καταχωρίσεως που είχαν σε προγενέστερο στάδιο προσκομισθεί στα γαλλικά.

14 Στις 11 Ιουνίου 2003 το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ απέρριψε την ανακοπή. Έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει τα έγγραφα που απαιτούνται για να θεμελιωθεί η ύπαρξη των προγενέστερων δικαιωμάτων τα οποία επικαλέστηκε προς στήριξη της ανακοπής. Δεν έλαβε υπόψη τις μεταφράσεις που προσκομίσθηκαν στις 14 Απριλίου 2003, διότι κατατέθηκαν μετά την παρέλευση της προθεσμίας που είχε ταχθεί για την απόδειξη της βασιμότητας της ανακοπής. Επισήμανε ότι η προσφεύγουσα είχε επιλέξει την αγγλική ως γλώσσα διαδικασίας, ότι γνώριζε ότι όφειλε να προσκομίσει μετάφραση των εγγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 91), και ότι της είχε ταχθεί προθεσμία για να προσκομίσει στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών, αποδείξεις, παρατηρήσεις και μεταφράσεις, σύμφωνα με τους κανόνες 20, παράγραφος 3, 16, παράγραφος 3, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95.

15 Στις 5 Αυγούστου 2003 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Προς στήριξη του υπομνήματος με το οποίο εξέθεσε τους λόγους προσφυγής, επισύναψε εκ νέου τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως συνοδευόμενα από μετάφραση στα αγγλικά.

16 Στις 19 Απριλίου 2004 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή της εκδίδοντας την απόφαση R 479/2003-2 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών ορθώς απέρριψε την ανακοπή χωρίς να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως, καθόσον η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει τη μετάφραση των πιστοποιητικών καταχωρίσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα είχε δεόντως ενημερωθεί από το τμήμα ανακοπών όσον αφορά τις σχετικές με τις μεταφράσεις απαιτήσεις και την ενδεχόμενη κύρωση που επισύρει η μη τήρησή τους, αλλά ότι ούτε προσκόμισε τις μεταφράσεις αυτές εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ούτε ζήτησε παράταση της προθεσμίας. Τέλος, απέρριψε ως απαράδεκτες τις μεταφράσεις των πιστοποιητικών καταχωρίσεως που είχαν προσαρτηθεί στο υπόμνημα με το οποίο εκτίθενται οι λόγοι προσφυγής, διότι προσκομίσθηκαν μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, βάσει των κανόνων 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

18 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει τον αντίδικο στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Σκεπτικό

19 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση των διατάξεων των κανονισμών 40/94 και 2868/95 όσον αφορά το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Ο δεύτερος αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής ίσης μεταχειρίσεως. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και μη τήρηση του «πνεύματος» των κανονισμών 40/94 και 2868/95.

Επιχειρήματα των διαδίκων

20 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων περί αρμοδιότητας του τμήματος προσφυγών. Επικαλείται τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη

και τα άρθρα 57, παράγραφος 1, και 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, καθώς και τους κανόνες 49, παράγραφος 2, και 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Κατά την προσφεύγουσα, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ασκεί, έναντι του τμήματος ανακοπών, πλήρη και αυτόνομη λειτουργία λήψεως αποφάσεων. Ο έλεγχός του δεν συνίσταται σε απλό έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά, λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της κατ' έφεση διαδικασίας, σε νέα εκτίμηση της διαφοράς, καθόσον το τμήμα προσφυγών οφείλει να επανεξετάσει εξ ολοκλήρου το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και να λάβει υπόψη εγκαίρως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία.

21 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υποχρεούται, κατ' εφαρμογήν των κανόνων 49, παράγραφος 2, και 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, να κοινοποιεί στον προσφεύγοντα όλες τις παρατυπίες στη διαβίβαση ενός εγγράφου ή στην προσκόμιση μεταφράσεων. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών, που είχε παραλάβει για δεύτερη φορά τις μεταφράσεις όταν αυτές επισυνάφθηκαν στο παράρτημα του υπομνήματος με το οποίο εκτέθηκαν οι λόγοι προσφυγής, δεν της επισήμανε κανένα πρόβλημα. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αν δεν υπήρχε δυνατότητα νέας εκτιμήσεως επί του δικογράφου της προσφυγής και των υπομνημάτων, θα καθίστατο δυνατό για το τμήμα ανακοπών να εκδώσει βλαπτική για τον ανακόπτοντα απόφαση, με συνέπεια την άσκηση ενώπιον του τμήματος προσφυγών μιας προσφυγής η οποία δεν θα τελεσφορούσε. Το τμήμα προσφυγών, μη καλώντας την προσφεύγουσα να θεραπεύσει τη διαπιστωθείσα παρατυπία, της στέρησε τη δυνατότητα αποτελεσματικής ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος.

22 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τις προσκομισθείσες ενώπιόν του μεταφράσεις.

23 Κατά το ΓΕΕΑ, η απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, Τ-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE) (Συλλογή 2003, σ. II-3253), δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει σε διάδικο τη δυνατότητα να προσκομίσει στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών ή αποδείξεις προς στήριξη της ανακοπής για πρώτη —ή, ενδεχομένως, για δεύτερη— φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ενώ ο ίδιος αυτός διάδικος δεν τήρησε την προθεσμία που του είχε ταχθεί για να υποβάλει αυτά τα στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών ή τις αποδείξεις ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

24 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι οι προθεσμίες που τάσσονται βάσει των κανόνων 16, 17, 20 και 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 είναι αποσβεστικές. Όταν, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, η παράβαση τέτοιας προθεσμίας συνεπάγεται απώλεια δικαιώματος, λόγω του αποσβεστικού χαρακτήρα της προθεσμίας, το ΓΕΕΑ δεν μπορεί να κάνει χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του αναγνωρίζει το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκειμένου να δεχθεί ή να απορρίψει αποδείξεις οι οποίες δεν προσκομίσθηκαν εγκαίρως. Η ανάλυση αυτή προκύπτει από τη διατύπωση καθαυτή του προαναφερθέντος άρθρου 74, παράγραφος 2, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όταν οι αποδείξεις δεν προσκομίσθηκαν «εγκαίρως» και όχι όταν προσκομίσθηκαν «εκπροθέσμως».

25 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η άσκηση προσφυγής ενώπιον των τμημάτων προσφυγών δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την επανέναρξη των ταχθεισών από το τμήμα ανακοπών προθεσμιών. Η λύση αυτή συνεπάγεται παράταση των διαδικασιών, αντίθετη προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, στην οποία εμπίπτει η περάτωση των διαδικασιών σε εύλογο χρόνο. Κατά το ΓΕΕΑ, η άσκηση προσφυγής δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ δυνάμενη να εξαλείψει τις συνέπειες της μη τηρήσεως μιας προθεσμίας η οποία είχε αρχικώς ταχθεί στην πρωτοβάθμια διαδικασία. Στην αντίθετη περίπτωση, οι διατάξεις περί προθεσμιών θα καθίσταντο άνευ αποτελέσματος. Η ερμηνεία αυτή συνάδει προς τη νομολογία που προκύπτει από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS) (Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 29).

26 Το ΓΕΕΑ εξηγεί επίσης ότι το απαράδεκτο των μεταφράσεων δικαιολογείται από την ανάγκη τηρήσεως των αρχών περί σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας του αιτούντος και ισότητας των όπλων μεταξύ των διαδίκων. Υποστηρίζει, αφενός, ότι τα δικαιώματα άμυνας του αιτούντος την καταχώριση σήματος απαιτούν ο αιτών να είναι, από την έναρξη ήδη της διαδικασίας ανακοπής, σε θέση να βεβαιωθεί για την ύπαρξη και την ακριβή έκταση της προστασίας του προγενέστερου δικαιώματος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής, περίπτωση η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω. Αφετέρου, η αρχή της ισότητας των όπλων μεταξύ των διαδίκων θα παραβιαζόταν, αν, κατόπιν της απορρίψεως της ανακοπής, ο ανακόπτων μπορούσε να θεραπεύσει εκ των υστέρων μια πλημμέλεια η οποία συνίσταται στη μη

προσκόμιση στοιχείων. Ο ανακόπτων που ευθύνεται για την πλημμέλεια δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράλειψή του επικαλούμενος την ανάγκη τηρήσεως του δικαιώματος ακροάσεως. Πράγματι, το δικαίωμα αυτό αναλώνεται με την παρέλευση των προθεσμιών που τάσσει το ΓΕΕΑ, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων όπως η πραγματική αδυναμία προσκομίσεως στοιχείων επί των πραγματικών περιστατικών ή αποδείξεων εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ή η αποκάλυψη νέων πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

27 Κατά το ΓΕΕΑ, η ύπαρξη λειτουργικής συνέχειας μεταξύ του τμήματος ανακοπών και των τμημάτων προσφυγών δεν συνεπάγεται περιορισμό των δικαιωμάτων άμυνας του αντιδίκου στην ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία. Αντιθέτως, η λειτουργική συνέχεια απαιτεί τη θέσπιση πανομοιότυπων κανόνων διαδικασίας όσον αφορά τις προθεσμίες, πράγμα που συνεπάγεται ότι οι έννομες συνέπειες της μη τηρήσεως μιας προθεσμίας εξακολουθούν να υφίστανται και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

28 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί ότι ο κανόνας 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 υποχρεώνει το τμήμα προσφυγών να κοινοποιεί στην προσφεύγουσα τη σχετική με τις μεταφράσεις παρατυπία. Κατά το ΓΕΕΑ, από τη νομολογία την οποία δημιουργεί η απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002, Τ-232/00, Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ — Massagué Marín (Chef) (Συλλογή 2002, σ. II-2749), προκύπτει ότι η υποχρέωση κοινοποιήσεως των παρατυπιών ενός δικογράφου ανακοπής αφορά μόνον τις παρατυπίες που επηρεάζουν το παραδεκτό της προσφυγής, αποκλείοντας εκείνες που άπτονται της ουσίας της υποθέσεως. Το ΓΕΕΑ (τμήματα ανακοπών και τμήματα προσφυγών) δεν υποχρεούται να ενημερώνει τον ανακόπτοντα σχετικά με παρατυπίες όσον αφορά την απόδειξη της υπάρξεως προγενέστερου δικαιώματος ή τη μετάφραση του σχετικού εγγράφου, που αποτελούν επί της ουσίας προϋποθέσεις της ανακοπής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

29 Το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι το τμήμα προσφυγών μπορεί είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα αυτό για τα περαιτέρω. Από τη διάταξη αυτή καθώς και από την οικονομία του κανονισμού

40/94 προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, προκειμένου να αποφανθεί επί προσφυγής, διαθέτει τις ίδιες αρμοδιότητες με αυτές του οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι η εκ μέρους του εξέταση αφορά το σύνολο της διαφοράς, ως έχει κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως.

30 Από το άρθρο αυτό και από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι υφίσταται λειτουργική συνέχεια μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών του ΓΕΕΑ, ήτοι, αφενός, του εξεταστή, του τμήματος ανακοπών, του τμήματος διαχειρίσεως σημάτων και νομικών θεμάτων και των τμημάτων ακυρώσεων και, αφετέρου, των τμημάτων προσφυγών (βλ. προαναφερθείσα απόφαση KLEENCARE, σκέψη 25, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

31 Από τη λειτουργική αυτή συνέχεια μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εκ μέρους των τμημάτων προσφυγών επανεξετάσεως των αποφάσεων τις οποίες εξέδωσαν τα τμήματα του ΓΕΕΑ που αποφάνθηκαν σε πρώτο βαθμό, τα τμήματα προσφυγών οφείλουν να στηρίζουν την απόφασή τους σε όλα τα πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία που επικαλέστηκαν οι διάδικοι είτε κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό είτε, υπό τη μόνη επιφύλαξη της παραγράφου 2 της διατάξεως αυτής, κατά τη διαδικασία εκδικάσεως της προσφυγής [προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου KLEENCARE, σκέψη 32, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2005, Τ-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 18, και της 9ης Νοεμβρίου 2005, Τ-275/03, Focus Magazin Verlag κατά ΓΕΕΑ — ECI Telecom (Hi-FOCuS), Συλλογή 2005, σ. II-4725, σκέψη 37].

32 Συνεπώς, τα τμήματα προσφυγών μπορούν, υπό τη μοναδική επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να δεχθούν την προσφυγή βάσει των νέων πραγματικών περιστατικών που επικαλέστηκε ο προσφεύγων ή ακόμη βάσει νέων αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ο ίδιος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, Τ-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψη 81, και προαναφερθείσα απόφαση KLEENCARE, σκέψη 26]. Ο έλεγχος που ασκούν τα τμήματα προσφυγών δεν περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά, λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της διαδικασίας εκδικάσεως προσφυγής, συνεπάγεται νέα εκτίμηση της διαφοράς στο σύνολό της, καθόσον τα τμήματα προσφυγών οφείλουν να επανεξετάσουν εξ ολοκλήρου το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και να λάβουν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν εγκαίρως.

33 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το ΓΕΕΑ όσον αφορά τη διαδικασία inter partes, η λειτουργική συνέχεια που υφίσταται μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του ΓΕΕΑ δεν συνεπάγεται ότι ο διάδικος ο οποίος δεν προέβαλε ενώπιον του τμήματος που αποφαίνεται πρωτοδίκως ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή νομικά στοιχεία εντός της ταχθείσας από το τμήμα αυτό προθεσμίας δεν μπορεί παραδεκτώς, βάσει του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να προβάλει τα στοιχεία αυτά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αντιθέτως, η λειτουργική συνέχεια συνεπάγεται ότι ο διάδικος αυτός μπορεί παραδεκτώς να προβάλει τα εν λόγω στοιχεία ενώπιον του τμήματος προσφυγών [προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Hi-FOCuS, σκέψη 37]. Η άποψη του ΓΕΕΑ συνεπάγεται απόρριψη της γενικής αρμοδιότητας του τμήματος προσφυγών να αποφανθεί επί της διαφοράς.

34 Ο κανόνας του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ότι το ΓΕΕΑ εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά προβλέπει δύο περιορισμούς. Αφενός, στο πλαίσιο των διαδικασιών που αφορούν τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως, η εξέταση περιορίζεται στα πραγματικά περιστατικά που σχετίζονται με τους λόγους προσφυγής και τα αιτήματα των διαδίκων. Αφετέρου, η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού παρέχει στο ΓΕΕΑ την ευχέρεια να μη λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που οι διάδικοι δεν προσκόμισαν «εγκαίρως».

35 Από τη λειτουργική συνέχεια που χαρακτηρίζει τη σχέση μεταξύ των τμημάτων του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι ο όρος «εγκαίρως» πρέπει να ερμηνευθεί, στο πλαίσιο διαδικασίας εκδικάσεως προσφυγής ενώπιον τμήματος προσφυγών, υπό την έννοια ότι αφορά την προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής καθώς και τις ταχθείσες κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας προθεσμίες. Λαμβανομένου υπόψη ότι ο όρος αυτός χρησιμοποιείται στο πλαίσιο όλων των εκκρεμών ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασιών, η παρέλευση των ταχθεισών από το τμήμα που αποφάνθηκε πρωτοδίκως προθεσμιών για την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων εξακολουθεί, ως εκ τούτου, να μην ασκεί επιρροή στο ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά προσκομίσθηκαν «εγκαίρως» ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Το τμήμα προσφυγών υποχρεούται, συνεπώς, να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιόν του, ανεξαρτήτως του αν προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

36 Η άποψη του ΓΕΕΑ ότι ο όρος «μη εγκαίρως» δεν συμπίπτει εννοιολογικώς με τον όρο «εκπροθέσμως» και η ύπαρξη προθεσμίας ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 δυσχεραίνει την εφαρμογή του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 και την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που αναγνωρίζει η διάταξη αυτή στο ΓΕΕΑ δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, πρώτον, από τη νομολογία προκύπτει ότι το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 παρέχει στο ΓΕΕΑ διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη συνεκτίμηση στοιχείων τα οποία προσκομίσθηκαν μετά την παρέλευση προθεσμίας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-334/01, MFE Marienfelde κατά ΓΕΕΑ (HIPOVITON), Συλλογή 2004, σ. II-2787, σκέψη 57]. Δεύτερον, η άποψη του ΓΕΕΑ συνεπάγεται αποδοχή μιας ερμηνείας κανόνα του εκτελεστικού κανονισμού σαφώς αντίθετης προς τις διατάξεις του γενικού κανονισμού.

37 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, μολονότι η προσφεύγουσα προσκόμισε τη μετάφραση των προβαλλόμενων πιστοποιητικών καταχωρίσεως στη γλώσσα διαδικασίας μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, εντούτοις υπέβαλε τα έγγραφα αυτά ως παράρτημα του υπομνήματος με το οποίο εξέθεσε τους λόγους προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

38 Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη ότι τα επίδικα έγγραφα προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα ως παράρτημα στο υπόμνημα που κατέθεσε ενώπιον του τμήματος προσφυγών εντός της τετράμηνης προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, η προσκόμισή τους δεν μπορεί να θεωρηθεί εκπρόθεσμη κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να μη λάβει υπόψη τα έγγραφα αυτά (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση Hi-FOCuS, σκέψη 38).

39 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ασκεί επιρροή η εκ μέρους του ΓΕΕΑ επίκληση της προαναφερθείσας αποφάσεως Chef, η οποία δεν αφορούσε αποδείξεις που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αλλά το κατά πόσον το τμήμα ανακοπών όφειλε να επισημάνει στον ανακόπτοντα την πλημμέλεια που συνίστατο στην παράλειψή του να προσκομίσει, εντός της ταχθείσας προς τον σκοπό αυτό προθεσμίας, τη μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενέστερου εθνικού σήματος. Εξάλλου, δεδομένου ότι στην υπόθεση αυτή ο ανακόπτων δεν προσκόμισε τη μετάφραση ούτε μετά την παρέλευση της

προθεσμίας, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν παρίστατο ανάγκη να αποφανθεί επί του αν, και σε ποιο βαθμό, το ΓΕΕΑ μπορεί να λαμβάνει υπόψη, δυνάμει του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, στοιχεία περί των πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το ίδιο προθεσμίας (προαναφερθείσες αποφάσεις Chef, σκέψεις 63 έως 65, και Hi-FOCuS, σκέψη 39).

40 Συναφώς, δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτή η παραπομπή του ΓΕΕΑ στην προαναφερθείσα απόφαση ELS, όσον αφορά την προσκόμιση αποδείξεων σχετικών με τη χρήση του προγενέστερου σήματος μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το ΓΕΕΑ προθεσμίας, δεδομένου ότι, αν προσκομίσθηκαν εμπροθέσμως αποδεικτικά στοιχεία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, το τμήμα οφείλει να τα λάβει υπόψη κατά την εξέταση της προσφυγής (προαναφερθείσες αποφάσεις KLEENCARE, σκέψη 32, και Hi-FOCuS, σκέψη 40).

41 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, η αποδοχή νέων αποδεικτικών στοιχείων ενώπιον του τμήματος προσφυγών ουδόλως συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του αιτούντος την καταχώριση σήματος, όταν ο αιτών μπορεί να βεβαιωθεί για την ύπαρξη και το ακριβές περιεχόμενο της προστασίας του προγενέστερου δικαιώματος που επικαλέστηκε προς στήριξη της ανακοπής. Αν τα έγγραφα αυτά περιελήφθησαν στις συζητήσεις μόλις κατά το στάδιο της διαδικασίας εκδικάσεως της προσφυγής, τα δικαιώματα άμυνας του αιτούντος την καταχώριση δεν προσβάλλονται, αν αυτός μπορεί να αμφισβητήσει την ύπαρξη ή το περιεχόμενο των προγενέστερων δικαιωμάτων ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δυνάμει του άρθρου 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

42 Εν προκειμένω, με το από 4 Οκτωβρίου 2002 υπόμνημα που κατέθεσε ενώπιον του τμήματος ανακοπών, ο αντίδικος στην ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία παρέσχε διευκρινίσεις επί της ουσίας της υποθέσεως πριν ακόμη το ΓΕΕΑ ζητήσει από την προσφεύγουσα να προσκομίσει τα σχετικά με την ανακοπή αποδεικτικά στοιχεία στη γλώσσα διαδικασίας και δεν επικαλέστηκε αδυναμία κατανοήσεως των συνταγμένων στα γαλλικά πιστοποιητικών που είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το ΓΕΕΑ δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι ο αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν μπορούσε να βεβαιωθεί για την

ύπαρξη και το ακριβές περιεχόμενο των προγενέστερων δικαιωμάτων που επικαλέστηκε προς στήριξη της ανακοπής του. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην υπό κρίση διαφορά, το παραδεκτό των μεταφράσεων, κατά το στάδιο της διαδικασίας εκδικάσεως της προσφυγής, δεν προσέβαλε τα δικαιώματα του αντιδίκου στην ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία και δεν παραβίασε την αρχή της ισότητας των όπλων μεταξύ των διαδίκων.

43 Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι η διαδικασία καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων θα παρατεινόταν σημαντικά αν οι διάδικοι είχαν την ευχέρεια να προσκομίζουν στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικά στοιχεία για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αντιθέτως, το γεγονός της μη αποδοχής της συμπληρωματικής μεταφράσεως που προσκομίσθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών είχε ως συνέπεια την παράταση της διαδικασίας αυτής (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση Hi-FOCuS, σκέψη 42).

44 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη τα έγγραφα που προσκόμισε ενώπιόν του η προσφεύγουσα εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει όσον αφορά την εξέταση του κινδύνου συγχύσεως βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού αυτού, καθώς και το άρθρο 74 του εν λόγω κανονισμού (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση Hi-FOCuS, σκέψη 43).

45 Επιβάλλεται, πάντως, η εξέταση των συνεπειών αυτής της πλάνης περί το δίκαιο. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, μια πλημμέλεια στη διαδικασία μπορεί να επιφέρει την εν όλω ή εν μέρει ακύρωση της σχετικής αποφάσεως μόνον εφόσον αποδειχθεί ότι, ελλείψει αυτής της πλημμέλειας, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980, σ. 207, σκέψη 47, και της 23ης Απριλίου 1986, 150/84, Bernardi κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1375, σκέψη 28· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2000, Τ-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2707, σκέψη 283, και της 5ης Απριλίου 2006, Τ-279/02, Degussa κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-897, σκέψη 416). Ομοίως, από τον συνδυασμό των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι ακύρωση ή μεταρρύθμιση αποφάσεως των τμημάτων προσφυγών χωρεί μόνον εφόσον η απόφαση αυτή στερείται νομιμότητας τόσο από πλευράς

ουσίας όσο και από πλευράς τύπου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Τ-247/01, eCopy κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 46].

46 Εν προκειμένω, δεν αποκλείεται τα αποδεικτικά στοιχεία που το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε αδικαιολογήτως να λάβει υπόψη να είναι ικανά να μεταβάλουν το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως και δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει το ΓΕΕΑ στην εκτίμηση των επίμαχων στοιχείων.

47 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, παρέλκει δε η απόφαση επί των άλλων λόγων προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

48 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

49 Το αίτημα του ΓΕΕΑ να καταδικαστεί ο αντίδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ διαδικασία, ήτοι η Novomarket, στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, ο Κανονισμός Διαδικασίας δεν προβλέπει δυνατότητα να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα διάδικος ο οποίος δεν παρενέβη στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαφορά, όπως συμβαίνει με τη Novomarket στην υπό κρίση υπόθεση.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 19ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 238/20022).

2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Cooke García-Valdecasas Labucka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas